

N:o 13.

Ank. till Riksd. kansli den 28 april 1899, kl. 3 e. m.

Memorial, angående väckta förslag om ändringar i bankoreglementet och aflöningsstaten.

Sedan bankoutskottet numera genomgått det för riksbanken gällande reglemente jemte dertill hörande aflöningsstat samt dervid tagit i öfvervägande de förslag, som af enskilda motionärer eller af fullmäktige i riksbanken framstälts beträffande ändringar i samma reglemente och aflöningsstat, får utskottet härmed afgifva det yttrande hvartill nämnda förslag funnits föranleda.

Fullmäktige i riksbanken hafva i skrifvelse den 20 april 1899 fäst uppmärksamheten derpå, att, sedan lag blifvit under den 24 mars 1898 utfärdad angående check, tillfälle borde beredas att för uttag å vissa räkningar i riksbanken använda checkformen. Sådant vore förhållandet i fråga om § 18 mom. *d* (giroräkning), § 19 mom. *c* (upp- och afskrifningsräkning) samt § 26 mom. 6 (kreditivräkning). I alla dessa fall syntes det fullmäktige lämpligast, om, i stället för användning af vaxel, förskrefves bruket af check, med skyldighet för riksbanken att tillhandahålla erforderliga blanketter, såsom beträffande vaxel nu vore stadgad.

Utskottet har ej funnit anledning till erinran mot fullmäktiges framställning samt hemställer därför och i öfverensstämmelse med hvad fullmäktige föreslagit,

Bankoreglementet §§ 18, 19, 26.

1:o.

att Riksdagen må besluta att § 18 mom. d, § 19 mom. c och § 26 mom. 6 i bankoreglementet skola erhålla följande lydelse:

§ 18 mom. d. För uttagning kan begagnas antingen handskrifven eller tryckt anvisning eller till viss man eller order stäld *check*, hvilken icke får in blanco transporteras; skolande behörigen folierade och numrerade checkblanketter räkningshafvaren tillhandahållas utan afgift;

§ 19 mom. c. För uttagning begagnas till viss man eller order stäld *check*, hvilken icke får in blanco transporteras. Räkningshafvaren eger icke begagna andra *check*blanketter än sådana, som af riksbanken honom tillhandahållas. För dessa *check*blanketter, å hvilka qvitto skall lemnas, får afgift icke upptagas; och

§ 26 mom. 6. För uttagning begagnas antingen på viss man stäld, handskrifven anvisning eller ock på viss man eller order stäld *check*, hvilken icke får in blanco transporteras. Kreditivhafvaren eger icke begagna andra *check*blanketter än sådana, som af riksbanken honom tillhandahållas. För dessa blanketter, å hvilka qvitto skall lemnas, får afgift icke upptagas.

I ofvanberörda skrifvelse hafva fullmäktige vidare anfört:

§ 20.

»I afseende å så kallade öppna deposita är i § 20 mom. 3 föreskrifvet, att, om insättare uttager depositionen före utgången af den tid, för hvilken afgift blifvit erlagd, han likväl ej eger rätt att återbekomma erlagd afgift.

»Denna bestämmelse synes väl sträng för den händelse att, såsom ej sällan inträffar, vissa insatta värdepapper, vare sig emedan de blifvit utlottade eller af annan anledning utbytas mot andra till motsvarande belopp. Fullmäktige hafva med afseende härå tänkt sig, att stadgandet ej bör vara ovilkorligt utan kunna suppleras med en undantagsbestämmelse.»

Utskottet finner fullmäktiges förslag härutinnan vara lämpligt samt hemställer därför,

2:o.

att Riksdagen må besluta, att § 20 mom. 3 i bankoreglementet skall erhålla följande nya lydelse:
§ 20 mom. 3. Afgiften för — — (oförändradt)
— — gällande vilkor.

Uttager insättare depositionen före utgången af den tid, för hvilken afgift blifvit erlagd, eger han likväl ej rätt att återbekomma erlagd afgift; *men om från honom före samma tids utgång åter mottagas värdepapper i öppet förvar, beräknas för den nya depositionen, för hvad dess värde ej öfverstiger den uttagnas, icke afgift förr än från utgången af den tid, för hvilken betalning erlagts för den äldre.*

I § 21 mom. 1 af nu gällande bankoreglemente meddelas bestämmelser om den s. k. distriktsindelningen så lydande:

§ 21.

Riksbankens utlåningsrörelse drifves genom hufvudkontoret i Stockholm för Stockholms stad och län, Upsala, Södermanlands och Vestmanlands län; genom afdelningskontoret i Göteborg för Hallands, Göteborgs och Bohus äfvensom för Elfsborgs län med undantag af Redvägs härad; genom afdelningskontoret i Malmö för Kristianstads och Malmöhus län; genom afdelningskontoret i Falun för Kopparbergs län; genom afdelningskontoret i Gefle för Gefleborgs län; genom afdelningskontoret i Hernösand för Vesternorrlands län; genom afdelningskontoret i Jönköping för Jönköpings län jemte ofvannämnda härad af Elfsborgs län samt Vartofta och Frökinds härad af Skaraborgs län; genom afdelningskontoret i Kalmar för Kalmar läns södra landstingsområde eller Norra och Södra Möre samt Stranda och Handbørs härad jemte Öland, äfvensom för Aspelands härad af Kalmar läns norra landstingsområde; genom afdelningskontoret i Karlstad för Vermlands län; genom afdelningskontoret i Linköping för Östergötlands län samt för Norra och Södra Tjust, Sevede och Tunaläns härad af Kalmar läns norra landstingsområde; genom afdelningskontoret i Luleå

för Norrbottens län; genom afdelningskontoret i Mariestad för Skaraborgs län med undantag af Vartofta och Frökinds härad; genom afdelningskontoret i Umeå för Vesterbottens län; genom afdelningskontoret i Vexjö för Kronobergs och Blekinge län; genom afdelningskontoret i Visby för Gotlands län; genom afdelningskontoret i Örebro för Örebro län samt genom afdelningskontoret i Östersund för Jemtlands län, under iakttagande i afseende å samtliga afdelningskontoren af de vilkor och bestämmelser beträffande lånerörelsen, hvilka fullmäktige ega föreskrifva. *)

Jemlikt beslut vid 1898 års riksdag skulle under innevarande år 1899 öppnas afdelningskontor af riksbanken i Halmstad för Hallands län och i Karlskrona för Blekinge län, men af dessa båda kontor torde allenast det senare komma att träda i verksamhet å bestämd tid, ty hvad angår Halmstadskontoret har Riksdagen nyligen medgifvit uppskof till år 1900 eller början af år 1901 med detta kontors öppnande. Vidare har Riksdagen beträffande tiden för öppnande af riksbankskontor i de länsresidensstäder, som ännu sakna sådana, beslutit, att kontor skall inrättas:

i Kristianstad	för Kristianstads län	år 1900	eller	år 1901
i Venersborg	» Elfsborgs	»	»	1901
		»	»	1902
i Nyköping	» Södermanlands	»	»	1901
i Vesterås	» Vestmanlands	»	»	1902
i Upsala	» Upsala	»	»	1903

På grund af de beslut, som sålunda af Riksdagen vid innevarande riksmöte fattats, hemställer utskottet,

3:o.

dels att Riksdagen må besluta att § 21 mom. 1 i bankoreglementet skall erhålla följande ändrade lydelse:

Riksbankens utlåningsrörelse drifves genom hufvudkontoret i Stockholm för Stockholms stad och län, Upsala, Södermanlands och Vestmanlands län; genom afdelningskontoret i Göteborg för Hallands, Göteborgs

* Distriktsindelningen kommer att under år 1899 undergå den förändring, som föranledes af stadgandena i slutet af detta reglemente om inrättande af nya afdelningskontor i Halmstad och Karlskrona.

och Bohus äfvensom för Elfsborgs län med undantag af Redvägs härad; genom afdelningskontoret i Malmö för Kristianstads och Malmöhus län; genom afdelningskontoret i Falun för Kopparbergs län; genom afdelningskontoret i Gefle för Gefleborgs län; genom afdelningskontoret i Hernösand för Vesternorrlands län; genom afdelningskontoret i Jönköping för Jönköpings län jemte ofvannämnda härad af Elfsborgs län samt Vartofta och Frökinds härad af Skaraborgs län; genom afdelningskontoret i Kalmar för Kalmar läns södra landstingsområde eller Norra och Södra Möre samt Stranda och Handbörds härad jemte Öland, äfvensom för Aspelands härad af Kalmar läns norra landstingsområde; genom afdelningskontoret i Karlskrona för Blekinge län; genom afdelningskontoret i Karlstad för Vermlands län; genom afdelningskontoret i Linköping för Östergötlands län samt för Norra och Södra Tjust, Sevede och Tunaläns härad af Kalmar läns norra landstingsområde; genom afdelningskontoret i Luleå för Norrbottens län; genom afdelningskontoret i Mariestad för Skaraborgs län med undantag af Vartofta och Frökinds härad; genom afdelningskontoret i Umeå för Vesterbottens län; genom afdelningskontoret i Vexjö för Kronobergs län; genom afdelningskontoret i Visby för Gotlands län; genom afdelningskontoret i Örebro för Örebro län samt genom afdelningskontoret i Östersund för Jemtlands län, under iakttagande i afseende å samtliga afdelningskontoren af de vilkor och bestämmelser beträffande lånerörelsen, hvilka fullmäktige ega föreskrifva;

dels ock att till ifrågavarande mom. må fogas en not af följande innehåll:

* *Distriktsindelningen kommer att framdeles undergå den förändring, som föranledes af stadgandena i slutet af detta reglemente om öppnande af riksbankskontor i Halmstad, Kristianstad, Venersborg, Nyköping, Vesterås och Upsala.*

§ 56.

I en inom Andra Kammaren af herr *K. E. Holmgren* väckt motion (N:o 64) har framstälts det förslag, att Riksdagen ville besluta, att § 56 mom. 1 i nu gällande bankoreglemente skulle erhålla följande ändrade lydelse:

(nuvarande lydelse:)

Hvarje afdelningskontors räkenskaper och förvaltning granskas årligen genom fyra personer, af hvilka riksdagens kammare utse hvardera två jemte lika antal suppleanter för dem.

(af motionären föreslagen ny lydelse:)

Hvarje afdelningskontors räkenskaper och förvaltning granskas årligen genom fyra af Riksdagen valda revisorer, af hvilka hvardera kammaren genom en inom densamma utsedd nämnd af tjugufyra personer väljer två jemte lika antal suppleanter för dem. Skulle en och samma person blifva utsedd till revisor eller suppleant af båda nämnderna, skall Andra Kammarens nämnd inom tre dagar derefter utse annan person för den eller de sålunda valde.

Till stöd för sitt förslag har motionären anført hufvudsakligen, att det nuvarande sättet för utseende af revisorer för riksbankens afdelningskontor i vissa fall kunde anses vara mindre lämpligt och medförde flere olägenheter, hvilka ökades i den mån afdelningskontorens antal växte. Inom kamrarne vore för det stora flertalet af ledamöterna förhållandena vid afdelningskontoren mindre kända och svårigheten att bedöma personers lämplighet till befattning såsom revisor kunde lätteligen föranleda, att mången riksdagsman undandrage sig deltaga i dylika val, hvilka ock enligt hvad erfarenheten syntes gifva vid handen i allmänhet icke följts med någon särskild uppmärksamhet och icke utan skäl torde hafva ansetts ganska besvärliga och tidsödande för kamrarne. Svårigheten att erhålla personal-kännedom och den omständigheten, att valen förrättades samtidigt inom hvardera kammaren, hade till och med föranledt, att afliden person någon gång ifrågakommit att väljas till revisor, eller att dertill utsetts person, som af särskilda omständigheter ej bort till erhållande af dylikt uppdrag ifrågakomma, hvarjemte inträffat, att båda kamrarne med sitt val fallit på samma person, eller ock att den ena utsett till suppleant den, som af den andra blifvit vald till ordinarie revisor.

Med afseende härpå och då den tid icke vore aflägsen, då riksbankskontorens i orterna antal komme att uppgå till 23, syntes det motionären böra tagas i öfvervägande, huruledes för undvikande af de olägenheter, som uppstått vid begagnandet af det nuvarande valsättet, någon annan form för val af revisorer vid riksbankens afdelningskontor skulle kunna åstadkommas; och ansåge motionären att Riksdagen möjligen kunde anses vara benägen att ordna denna valfråga så, att hvardera kammaren utsåge en af 24 personer bestående nämnd, åt hvilken valet af kammarens revisorer öfverlätes. Emot ett sådant tillvägagående kunde visserligen, enligt hvad motionären sjelf erinrar, göres den befogade anmärkningen, att derigenom ej förekommes den eventualitet, att båda kamrarnes valmän med sitt val fölle på samma person. Af denna anledning ansåge motionären, att det vore lämpligast, att i sådant fall endera kammarens valmän finge förnya sitt val i den eller de senares ställe, och motionären kunde för sin del ej finna något hinder, att detta förökade besvär ålades Andra Kammarens valmän.

Öfver ifrågavarande förslag hafva fullmäktige i riksbanken anmodats afgifva yttrande samt i sådant afseende inkommit med en skrifvelse af den 30 sistl. mars, hvori fullmäktige, under erkännande att, på sätt motionären erinrat, det nu använda förfaringssättet vid val af revisorer vore förenadt med åtskilliga olägenheter, förmält, att, om med hänsyn till dessa Riksdagen skulle anse lämpligt, att det ifrågavarande valet förrättades på annat sätt, det af motionären föreslagna angående tillsättandet af valnämnder syntes fullmäktige fullt användbart, helst det för blifvande valmän måste vara lättare att skaffa sig tillförlitliga underrättelser om ifrågasatta personers villighet och lämplighet i det ena eller andra afseendet att vara revisorer vid vederbörande riksbankskontor än för kamrarne i deras helhet.

Innan utskottet till närmare granskning upptager motionärens förslag, får utskottet erinra, att vid 1891 års riksdag en motionär i Första Kammaren väckte förslag, att bestyret med val af revisorer för riksbankskontoren i orterna skulle öfverlemnas till bankoutskottet, hvilket förslag i hufvudsak vann understöd af det årets bankoutskott, som i afgifvet utlåtande N:o 6 den 10 mars 1891 hemställde, bland annat, om sådant

§ 62. tillägg till utskottets instruktion, att utskottet skulle få sig ålagdt att särskildt för hvarje riksbankens afdelningskontor utse fyra revisorer och lika antal suppleanter för granskning af dessa kontors räkenskaper och förvaltning under nästföregående år.

Fyra ledamöter af utskottet hade emellertid yrkat, att motionen skulle afstyrkas, samt i en till utskottsutlåtandet fogad reservation hemställt, att motionen ej skulle till någon Riksdagens åtgärd föranleda; och, som Riksdagen med afslag å utskottets förslag biträdde denna hemställan, förföll frågan vid 1891 års riksdag och har sedermera icke återupptagits, förr än vid innevarande riksmöte genom herr Holmgrens förevarande motion.

Hvad beträffar det nu väckta förslaget, anser utskottet, lika med motionären, att det sätt, som nu användes för val af revisorer vid riksbankens kontor i orterna, är förenadt med så väsentliga olägenheter, att en ändring härutinnan är af behovet påkallad. Men beträffande det af motionären angifna sättet för att åstadkomma en lämpligare anordning, nemligen genom att å två särskilda valnämnder, den ena utsedd af Första och den andra af Andra Kammaren, öfverflytta ifrågavarande revisorsval, synes utskottet icke innefatta en lycklig lösning, hvilken utskottet icke finner sig böra förorda äfven af det skäl, att anordningen med sjelfständigt verk samma valnämnder, utsedda af hvardera kammaren för sig, är en nyhet vid inom Riksdagen förekommande val. Lämpligare synes utskottet vara, att revisorsvalen förrättas på samma sätt som valen af justitieombudsmannen samt af fullmäktige i riksbanken och riksgäldskontoret, och får i öfverensstämmelse härmed utskottet hemställa,

4:o.

a) att Riksdagen må besluta att § 56 mom. 1 i gällande bankoreglemente skall erhålla följande ändrade lydelse:

Hvarje afdelningskontors räkenskaper och förvaltning granskas årligen genom fyra personer, hvilka jemte ett lika antal suppleanter väljas af en nämnd, bestående af fyrtioåtta valmän, utsedda på enahanda sätt, som i § 71 i riksdagsordningen är föreskrifvet i fråga om den nämnd, som skall välja fullmäktige i riksbanken och i riksgäldskontoret, och

b) att herr Holmgrens motion må anses besvarad genom hvad utskottet föreslagit under punkten a) häröfvan.

Till bankoutskottet har för förberedande behandling remitterats en inom Andra Kammaren af Herr *M. Dahm* väckt motion (N:o 92), så lydande:

»Med hänvisning till fullmäktiges i riksbanken yttrande med anledning af grefve Spens' i 1898 års bankoutskott väckta förslag (se bankoutskottets memorial n:o 7, bil. C., sid. 8—9), vågar jag hemställa, att i bankoreglementet på plats, som bankoutskottet eger bestämma, må intagas antingen en ny paragraf eller ett särskildt moment till redan befintlig paragraf af följande lydelse:

»I händelse till styrelseledamot vid afdelningskontor, med uppdrag att handhafva den dagliga förvaltningen, af fullmäktige är eller blifver förordnad någon person, som innehafver ordinarie tjänst inom riksbanken, skall denna tjänst i vanlig ordning tillsättas, dock att den, som till innehafvande af sådan tjänst efter honom förordnas, skall, när förre innehafvaren återtager utöfningen af densamma, vara skyldig att, med bibehållande af samma tjänst åtföljande lön och tjänstgöringspenningar, förrätta den tjänst vid något af riksbankens kontor, som fullmäktige, med hänsyn tagen så väl till den ifrågavarande personens förtjänst och skicklighet som till i öfrigt föreliggande omständigheter, finna skäligt bestämma, intill dess han kan i laga ordning blifva befordrad till stadigvarande tjänst, hvarom allt särskildt förbehåll bör intagas i det förordnande eller den fullmakt, som för honom utfärdas.»

Med anledning häraf får utskottet erinra, hurusom 1897 års riksdags bankoutskott anmodat fullmäktige i riksbanken att till bankoutskottet vid 1898 års riksdag afgifva yttrande öfver ett inom utskottet väckt förslag till afhjelpande af vissa olägenheter, som uppstått i bredd med den fortgående ökningen af antalet riksbankskontor i orterna och hvilka olägenheter stode i samband med och hade sin grund i det förhållande, att till verkställande styrelseledamöter vid afdelningskontoren i de flesta fall utsåges personer, hvilka tillika innehade tjänst på riksbankens stat.

Enär dessa tjänstebefattningar bibehölles under hela den tid, uppdraget att vara verkställande styrelseledamot fortfore, måste under nu rådande förhållanden ifrågavarande ordinarie tjänstebefattningar uppehållas genom vikarier, hvilket medförde åtskilliga olägenheter och i och för sig måste anses olämpligt. Härtill komme, att de verkställande styrelseledamöter, som tillika vore tjänstemän i riksbanken, föranleddes att söka högre befattningar i riksbanken, icke för att tillträda och sköta desamma utan för att bereda sig högre pension vid uppnådd pensionsålder.

Det från fullmäktige begärda yttrandet afgafs den 3 februari 1898 och var af följande lydelse:

»Till bankoutskottet.

»Det åligger fullmäktige att afgifva yttrande och förslag i fråga om pensions- och successionsförhållanden för och efter de styrelseledamöter, som skola handhafva den dagliga förvaltningen vid riksbankens afdelningskontor, för närmare utredande af de hithörande frågor, hvilka utskottets ordförande herr grefve G. H. Spens i skrifvelse af den 30 april till utskottet bragt på tal.

»Beträffande 1:o *pensionsförhållandena* för de ifrågavarande styrelseledamöterna, har i omförmälda skrifvelse framhållits, huru som det borde undvikas, att de handhafvande styrelseledamöterna söka tjänst i 3:dje eller kamreraregraden vid de kontor, der sådan gradindelning funnes, uteslutande med tanke på pension, hvarigenom kunde inträffa, att de viktiga kamreraretjänsterna vid hufvudkontoret i större antal skulle kunna komma att bestridas på förordnande.

»Hvad nu angår den här senast angifna olägenheten, bör det tagas i betraktande, att vid befordran till tredje grads tjänst utöfvandet af handhafvarebefattning utan tvifvel innefattar en tungt vägande merit; men denna är dock ej i allo afgörande, då med den jemföres annan förtjänst, ådagalagd särskildt under tjänstgöring i andra graden och delvis i tredje under förordnande. Ansökan af handhafvare till tredje grads tjänst kan ock föranleda, att en sådan, om han till tjänsten utnämnes, kommer att till densamma öfvergå, så att den skötes af ordinarie innehafvare.

»Klart är dock, att en handhafvare eger ett gifvet intresse att söka få anställning i tredje graden, så vida inga utsigter för honom finnas att såsom *handhafvare* komma i åtnjutande af skäligen pension. För närvarande

ligheten att få bibehålla handhafvarebefattningen till pensionsålder med pensionsrätt skulle underlätta åtgärder för de efterlevandes försörjning, synes någon tvingande nödvändighet ej föreligga att i det afseendet vidtaga några särskilda anordningar, i synnerhet som dessa alltid skulle i större eller mindre mån beröra enke- och pupillkassans ekonomi.

»Det skulle kunna ifrågasättas att för pensions erhållande föreskrifva vissa — exempelvis 10 — års tjensteutöfning i egenskap af handhafvare, men nödvändigt är sådant så mycket mindre, som det svårigen lär kunna inträffa, att någon riksbankens tjänsteman befordras till handhafvare vid så hög ålder, att han efter några få år skulle finnas berättigad till pension, d. v. s. hafva uppfyllt de vilkor — 65 års lefnadsålder och 35 års verksamhet såsom tjänsteman — som enligt fullmäktiges förslag till bankoreglemente skulle bestämmas för pensions erhållande. Ännu mindre skulle något sådant kunna inträffa enligt nu gällande bestämmelser. Om nu dessa befinnas böra blifva ändrade, i enlighet med fullmäktiges förslag, följer dock ej deraf, att den dermed sammanhängande vilkorliga skyldigheten att afgå från tjensten skall uttryckligen stadgas äfven med afseende å handhafvarne, enär dessa af fullmäktige förordnas för ett år i sänder.

»Hvad beträffar 2:o *successionsförhållandena*, har förslagsställaren fullt riktigt framhållit de olägenheter, som äro förenade dermed, att befattningarna för de riksbankens tjänstemän, som förordnas till handhafvare vid afdelningskontoren, skola uppehållas af tillfälligt förordnade ordinarie eller extra tjänstemän, olägenheter, som gifvetvis stegras i mån af kontorens förökade antal.

»För det närvarande ställer det sig så, att, i följd af meddelade förordnanden å handhafvarebefattningar, af vikarier uppehållas följande antal tjänster, nemligen:

vid hufvudkontoret 1 i andra och 4 i första graden, vid kontoren
i Göteborg 1 i tredje, 2 i andra och 2 i första graden,
i Malmö 1 i tredje, 2 i andra och 2 i första graden,
i Hernösand 1 kamrerarebefattning (af tjänsteman från hufvudkontoret)
och 1 registrators (d:o),
i Jönköping 1 kamrerarebefattning (d:o),
i Kalmar 1 kamrerare- och 1 kassörsbefattning,
i Umeå 1 kamrerare- och 1 kassörsbefattning,
i Örebro 1 kamrerarebefattning (af tjänsteman från hufvudkontoret),
i Östersund 1 kamrerare- samt en kassörs- och 1 registratorsbefattning.

»En ändring härutinnan på det sätt, att de platser, som nu uppe-

hållas, och framdeles komma att uppehållas af vikarier, blifva försedda med ordinarie innehafvare, som utan vidare få beräkna tjänsteår för ålders-tillägg, bör, såsom lätt inses, vara förmånlig och leda till större stabilitet i administrationen. Naturligtvis kan dylik ändring ske i enlighet med hvad förslagsställaren ifrågasatt, eller att handhafvare frånträder sin ordinarie tjänst, men med bibehållen befordringsrätt så till vida, att han må såsom lönlös uppflyttas i högre tjänstegrad.

»Härvid möter dock först den betänkligheten, att vid de smärre kontoren gradindelning icke finnes faststald. Och då åtskilliga handhafvare äro ordinarie kamrerare vid afdelningskontor, skulle för öfrigt i afseende å dessa en bestämmelse i det ifrågasatta syftet ej blifva effektiv. Slutligen skulle ett afsevärdt antal befattningar utom stat på det sättet uppkomma.

»Men målet torde kunna vinnas på en annan väg. Beträffande rektorer vid högre elementarläroverk meddelas genom kongl. kungörelsen af den 11 juli 1862 den bestämmelse, att, i händelse till rektor vid högre elementarläroverk blefve af Kongl. Maj:t utsedd någon lärare, som vid annat läroverk innehade ordinarie tjänst, denna tjänst skulle i vanlig ordning tillsättas, dock att den, som dertill utnämndes, skulle, när förre innehafvaren återtog utöfningen af densamma, vara skyldig att träda i tjänstgöring vid det läroverk, Kongl. Maj:t, med afseende å förekommande omständigheter, funne skäligt bestämma, hvilket förbehåll borde intagas i den fullmakt, som utfärdades.

»Denna bestämmelse gälde derefter i 28 år, utan att derunder en enda gång ifrågakom förflyttning enligt Kongl. Maj:ts beslut, och stadgandet utsträcktes, med stöd af Riksdagens beslut i anledning af kongl. proposition, genom kongl. kungörelsen af den 12 september 1890 till att gälla äfven beträffande rektorer vid lägre allmänna läroverk samt jemväl der till rektor förordnas någon lärare vid *samma* läroverk. Ej heller sedan den tiden har, så vidt bekant är, något fall af förutsatt förflyttning förekommit.

»Med afseende härå borde en motsvarande bestämmelse kunna finnas lämplig beträffande handhafvareplatserna vid riksbankens afdelningskontor. Visserligen eger den skiljaktighet rum emellan de allmänna läroverken och riksbanken, att vid de förra endast två slag af tjänster finnas, lektors- och adjunks- eller kollegabefattningar, medan vid riksbankens kontor förekomma vid hufvudkontoret fyra tjänstegrader, vid kontoren i Göteborg och Malmö tre samt vid de öfriga afdelningskontoren kamrerare-

kassörs- och registratorstjänster. Men skiljaktigheten härutinnan behöfver ej hindra meddelandet af den ifrågavarande bestämmelsen, om denna affattas så, att fullmäktiges rätt att, om och när förflyttning måste ske, efter sig företeende omständigheter och med hänsyn till vederbörandes meriter inom riksbanken låta denne tjänstgöra å den plats, som för honom kan finnas lämplig, naturligtvis med bibehållande af innehafvande löneförmåner, till dess han kan blifva befordrad till stadigvarande tjänst. Det senare bör, med afseende på de många kontor, riksbanken skall få, och dess utveckling i allmänhet, icke komma att dröja länge, och hvad nödvändigheten af förflyttning, sedan en handhafvare återtagit sin ordinarie befattning, angår, borde den ytterst sällan inträffa. För ett sådant antagande talar nemligen icke blott erfarenheten från läroverken, utan ock den, som sedan vunnits i afseende å afdelningskontoren, der hittills ingen tjänsteman, som förordnats till handhafvare, lemnat sin plats, såvida han icke begärt att blifva flyttad till annat kontor i *samma* egenskap.

»För den, som efter en till handhafvare förordnad tjänsteman kommer att befordras till dennes förra tjänst, vinnes härigenom den fördelen, att han blir ordinarie med rätt till ålderstillägg i vanlig ordning och tryggad aflöning, hvilken skulle utgå, äfven om han komme att afgå från tjänsten i följd af handhafvarens återtagande af denna. Fallet torde, såsom redan anmärkts, endast undantagsvis förekomma, medan nu, såsom förut är visadt, vikariat måste ega rum såsom gifven regel. För öfrigt hindrar intet, att en med eventuel skyldighet att underkasta sig förflyttning utnämnd tjensteinnehafvare kan vid inträffande ledighet söka annan ordinarie tjänst i samma grad eller med motsvarande aflöning, i hvilket fall en annan inträder i hans ställe, men icke som vikarie, utan i egenskap af ordinarie, endast med förbehåll, att han skall underkasta sig möjligen ifrågakommande förflyttning. Då arten af tjänstgöringen är i stort sedt föga skiljaktig vid de olika kontoren, bör en sådan vexling af personer, om den någon gång eger rum, icke för riksbanken medföra någon olägenhet, under det att å andra sidan ställningen för tjänstemännen blir tryggare och bättre.

»Naturligtvis kan det tänkas, att en handhafvare, äfven om den nu föreslagna pensionsrätten blifver medgifven, söker högre tjänst, än han vid sitt förordnande till handhafvare innehade, men i sådan händelse blir, om han fortfarande anses böra vara handhafvare, den nya tjänsten

tillsatt, såsom här är ifrågakäldt, och den förra besatt med ordinarie, för hvilken intet förbehåll skulle gälla.

»Med stöd af hvad sålunda blifvit anfördt, hemställa fullmäktige, att till § 78 i förslaget till reglemente för riksbanken må tilläggas ett moment så lydande:

Styrelseledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen vid afdelningskontor, hvilken är tjänstemän i riksbanken, vare, om han vid ofvan upptagna ålder innehafver förstnämnda befattning, berättigad att, om han frånträder densamma, i pension åtnjuta sin lön såsom sådan styrelseledamot oafkortad.»

Vidare föreslogo fullmäktige att i bankoreglementet skulle införas ett stadgande af samma lydelse, som herr Dahn i ofvan intagna motion föreslagit, samt anförde derefter slutligen:

»Hvad beträffar den tillökning i kostnad som kan blifva en följd af den nya anordningen, torde i fråga om pensionerna någon afsevärd skilnad ej uppkomma samt genom stadgandet om successionen endast någon ökning föränledas i och genom ålderstilläggs åtnjutande tidigare än annars. I fråga om det senare bör dock erinras, att eventuel rätt till ålderstillägg äfven nu finnes, nemligen när vikarie blir till ordinarie tjänst i graden befördad. Stegringen i utgift bör således ej blifva stor. I alla händelser synas fördelarne af det nya vara öfvervägande.»

Beträffande först fullmäktiges förslag i fråga om pension åt verkställande styrelseledamöter blef i öfverensstämmelse med bankoutskottets tillstyrkan vid 1898 års Riksdag i bankoreglementet införd i § 78 mom. 2 ett stadgande af hufvudsakligen samma lydelse, som i fullmäktiges skrifvelse af den 3 februari 1898 förordats.

Hvad åter angår det fullmäktiges förslag, som nu af ofvanbemälda motionär upptagits, yttrade 1898 års Riksdags bankoutskott beträffande det då föreliggande, af fullmäktige framlagda förslaget hufvudsakligen följande:

»Utskottet har icke kunnat undgå att erkänna vigten af de anmärkingar mot de nuvarande förhållandena, som framhållits af förslagsställaren inom bankoutskottet vid 1897 års riksdag samt af fullmäktige, till följd hvaraf utskottet lika med fullmäktige, omfattar den mening, att en ändring i nämnda förhållanden är påkallad icke minst ur synpunkten af riksbankens

egna, välförstådda intressen. Verkställande styrelseledamotsbefattningarna vid afdelningskontoren äro uppenbarligen af sådan betydelse för kontorens skötsel, att det hufvudsakligen är på dessa styrelseledamöters duglighet och drift, som en framgångsrik och för allmänheten gagnande verksamhet af dessa kontor beror. Det är därför af synnerlig vigt, att om man å ena sidan af dem, hvilka bekläda ifrågavarande befattningar, fordrar ett magtpåliggande arbete, de å andra sidan erhålla sådana aflönings- och, der de äro tjänstemän i riksbanken, pensionsförmåner, att riksbanken kan påräkna, att till befattningarna skola finnas dugliga sökande och att de, som börjat egna sig åt desamma och visat sig skickliga och dugliga, icke af hänsyn till sin pensionering föranlåtas att vid första gynnsamma tillfälle söka andra tjänster inom eller utom riksbanken. Äfven synes det utskottet, att meningarna ej gerna kunna vara delade derom, att det är olämpligt, att ett stort antal tjänstebefattningar vid riksbankens olika kontor uppehållas af vikarier derigenom att tjänstemän erhållit uppdrag såsom verkställande styrelseledamöter vid afdelningskontor.

»Deremot kan det naturligtvis blifva föremål för olika meningar, huru de anmärkta bristerna bäst böra afhjelpas.

»Fullmäktige hafva, med hemtadt stöd från förhållandena vid de allmänna läroverken, velat så ordna saken, att, när någon riksbankens tjänsteman varder förordnad till verkställande styrelseledamot vid afdelningskontor, dennes tjänst skall anslås ledig och i vanlig ordning tillsättas, men med skyldighet för den nye innehafvaren att, om bemälde verkställande styrelseledamot återgår till sin förra tjänst, med bibehållande af lön och tjänstgöringspenningar förrätta annan tjänst, på sätt i fullmäktiges förslag är närmare angifvet.

»Enligt utskottets åsigt är detta förslag icke fullt egnadt att råda bot å de olägenheter, som afsetts. Ty i sjelfva verket blifva de tjänstemän, som tillsatts i ledighet efter tjänsteman, hvilken antagits till verkställande styrelseledamot, icke annat än vikarier åt denne, om än med en något säkrare ställning, än om allenast vanligt vikariatsförordnande lemnats.

»Saken synes utskottet lämpligare kunna och böra ordnas så att i händelse till verkställande styrelseledamot vid afdelningskontor förordnas någon person, som innehar ordinarie tjänst inom riksbanken, denne skall frånträda sin tjänst, hvilken i vanlig ordning tillsättes, samt att, om han af någon anledning afgår från dylikt uppdrag, han skall vara skyldig förrätta annan tjänst efter fullmäktiges pröfning samt, i afbidan, att fast anställning å nyo erhålles, ega rätt till vissa aflöningsförmåner lämpade

efter den längre eller kortare tid, han utöfvat uppdrag såsom verkställande styrelseledamot.

»Ett i öfverensstämmelse härmed affattadt förslag har utskottet intagit i § 63 i sitt reglementsförslag.»

Det förslag till reglementsstadgande, som i öfverensstämmelse med detta uttalande, af bankoutskottet vid 1898 års Riksdag framlades, hade följande lydelse:

»I händelse till verkställande styrelseledamot vid afdelningskontor är eller blifver förordnad någon person, som innehafver ordinarie tjänst inom riksbanken, skall han fråntråda samma tjänst, hvilken i vanlig ordning tillsättes. Han eger dock rätt att såsom lönlös tjänsteman kvarstå å riksbankens stat.

»Afgår verkställande styrelseledamot, hvilken sålunda kvarstår å riksbankens stat, från sin befattning före uppnådd pensionsålder, är han skyldig att förrätta den tjänst vid något riksbankens kontor som fullmäktige, med hänsyn såväl till den ifrågavarande personens förtjänst och skicklighet som till i öfrigt föreliggande omständigheter finna skälig bestämma, intill dess han kan i laga ordning blifva befordrad till stadigvarande tjänst med rätt för honom att under tiden uppbära,

om han kortare tid än fem år utöfvat uppdrag såsom verkställande styrelseledamot, lön och tjänstgöringspenningar i viss lönegrad efter fullmäktiges bestämmande;

om han minst fem år utöfvat ifrågavarande uppdrag, samma lön och tjänstgöringspenningar, som tillkomma andra gradens tjänstemän med ett ålderstillägg;

om han minst tio år utöfvat sådant uppdrag, samma lön och tjänstgöringspenningar, som från början tillkomma tredje gradens tjänstemän, äfvensom i samtliga dessa fall ålderstillägg i vanlig ordning.

»I det förordnande, som för verkställande styrelseledamot vid afdelningskontor utfärdas, skall intagas uttrycklig erinran om dessa bestämmelser.»

Mot utskottets reglementsförslag i nyssnämnda punkt (§ 63) anmäldes reservation af två bland utskottets ledamöter, hvilka icke biträdde förslaget.

Då förslaget behandlades i Riksdagen beslöto båda kamrarna att afslå detsamma, till följd hvaraf de anmärkta missförhållandena fortfarande kvarstå.

Öfver det vid innevarande riksmöte i ämnet af motionären, herr Dahn,

väckta förslaget hafva fullmäktige i riksbanken afgifvit följande, i skrifvelse den 30 sistlidne Mars meddelade yttrande:

»Motionären har, såsom han sjelf erinrat, återupptagit det af fullmäktige förlidet år till bankoutskottet afgifna förslaget om besättande af de platser, hvilka innehafvas af personer, som förordnas till verkställande styrelseledamöter. Detta förslag synes fullmäktige fortfarande vara egnadt att råda bot på de svårigheter, som uppstå derigenom, att så många platser — för närvarande vid hufvudkontoret 3 och vid afdelningskontoren 13 samt, i successionen efter dessa, 18 — måste under längre tid uppehållas af vikarier, medan de olägenheter, som kunna uppkomma genom besättandet af ifrågavarande platser så, som fullmäktige föreslagit, icke torde blifva synnerligen betydande, såsom af fullmäktige utvecklats i deras förlidet år till bankoutskottet afgifna framställning, till hvilken fullmäktige anhålla att få hänvisa. Och få fullmäktige dertill erinra, att de tjänstemän, som skulle komma att tillsättas efter de verkställande styrelseledamöterna, i sjelfva verket blifva ordinarie, med rätt att bibehålla sina löneförmåner, äfven i händelse verkställande styrelseledamöten återtager sin tjänst.

Med afseende å hvad sålunda anförts, tillåta sig fullmäktige att förorda bifall till motionen.»

Då det är af synnerlig vigt, att en lösning af denna fråga snarligen må kunna åvägbringas och det nu föreliggande förslaget i sådant afseende synes vara egnadt att afhjelpa missförhållandena, får utskottet hemställa,

5:o.

att Riksdagen må besluta att till § 62 i bankoreglementet skall fogas ett nytt *moment*, så lydande:

Mom. 4. I händelse till styrelseledamot i afdelningskontor, med uppdrag att handhafva den dagliga förvaltningen, af fullmäktige är eller blifver förordnad någon person, som innehafver ordinarie tjänst inom riksbanken, skall denna tjänst i vanlig ordning tillsät-

tas, dock att den, som till innehafvande af sådan tjänst efter honom förordnas, skall, när förre innehafvaren återtager utöfningen af densamma, vara skyldig att, med bibehållande af samma tjänst åtföljande lön och tjänstgöringspenningar, förrätta den tjänst vid något af riksbankens kontor, som fullmäktige, med hänsyn tagen så väl till den ifrågavarande personens förtjänst och skicklighet som till i öfrigt föreliggande omständigheter, finna skäligt bestämma, intill dess han kan i laga ordning blifva befordrad till stadigvarande tjänst, hvarom allt särskildt förbehåll bör intagas i det förordnande eller den fullmakt, som för honom utfärdas.

I händelse af bifall härtill kommer *nuvarande mom. 4* i § 62 att i blifvande nytt bankoreglemente ingå såsom *mom. 5*.

I § 74 af gällande bankoreglemente stadgas, att, om tjänsteman genom domstols utslag, som vunnit laga kraft, förklarats förlustig medborgerligt förtroende, han skall från sin tjänst i riksbanken entledigas. § 74.

Med denna affattning af stadgandet skulle det kunna inträffa, att en tjänsteman, som åtalats och i 1:sta instans äfven dömts för brott, hvarmed följer förlust af medborgerligt förtroende, ganska lång tid eller ända till dess åtalet hunnit genomgå återstående instanser, kunde bibehålla sin tjänstebefattning, och icke allenast detta, utan han skulle under vissa förutsättningar kunna göra anspråk att få utöfva befattningen. Detta synes utskottet icke vara med god ordning öfverensstämmande och utskottet får därför, i öfverensstämmelse med hvad fullmäktige i afgifvet yttrande tillstyrkt, hemställa,

6:o.

att Riksdagen må besluta att § 74 i bankoreglementet skall erhålla följande lydelse:

Har tjänsteman genom domstols utslag förklarats förlustig medborgerligt förtroende, bör han genast från tjänstgöring i riksbanken afhållas och skall, om utslaget vinner

laga kraft, då skiljas från sin i riksbanken innehafvande tjänstebefattning.

Slutligen får med anledning af beslut, som af innevarande års Riksdag redan fattats, utskottet hemställa,

7:o.

att i slutet af bankoreglementet må införas följande stadganden:

Vid 1899 års riksdag har beslutits,

1:o att nya afdelningskontor af riksbanken skola inrättas:

i Halmstad för Hallands län under år 1900 eller början af år 1901,

i Kristianstad för Kristianstads län under år 1900 eller förra hälften af år 1901,

i Venersborg för Elfsborgs län under år 1901 eller år 1902,

i Nyköping för Södermanlands län under år 1901,

i Vesterås för Vestmanlands län under år 1902,

i Upsala för Upsala län under år 1903,

allt under de vilkor och bestämmelser med afseende å kontorens verksamhet och rörelse, som bankofullmäktige ega föreskrifva; och har Riksdagen åt fullmäktige uppdragit *dels* att till bedrifvande af dessa kontors lånerörelse anvisa de belopp, som finnas lämpliga och *dels* att tills vidare och intill dess riksdagen annorlunda besluter ej mindre bestämma, af huru stort antal ledamöter styrelserna för nämnda afdelningskontor skall utgöras, äfven utse dessa ledamöter, förordna om styrelsens verksamhet och sättet för denas utöfvande samt bestämma arfvoden för styrelserna, äfvensom besluta om tjänstemännens antagande, göro-

mål och aflöning samt i öfrigt vidtaga alla erforderliga åtgärder för kontorens öppnande.

2:o, att bemyndiga riksgäldskontoret att i utlandet mot statsobligationer upptaga ett lån å tjugufem millioner kronor att tillhandahållas riksbanken, som å sin sida har att å tid samt att på sätt och vilkor i öfrigt, hvarom öfverenskommelse mellan fullmäktige i riksbanken och fullmäktige i riksgäldskontoret kan komma att träffas, till riksgäldskontoret återbetala de erhållna lånemedlen samt ersätta kontoret alla de utgifter och kostnader, som genom medlens upplåning åsamkas kontoret för den tid, under hvilken samma medel af banken disponeras.

Till fullmäktige har afdelningskontoret i Malmö den 14 december 1898 aflåtit en så lydande framställning:

*Aflönings-
staten.*

»På grund deraf att kassarörelsen vid Riksbankens härvarande kontor, särskildt sedan år 1893, ständigt och i så betydande grad tilltagit, har behöfligheten af 2:ne kassörer vid kontoret under de senare åren gjort sig allt mera gällande, och har numera behovet deraf blifvit så stort, att styrelsen icke längre anser sig kunna dröja med att till herrar fullmäktige ingå med hemställan om inrättande af en ny kassörstjänst vid härvarande kontor.

»I den mån sådant låter sig göra, vill styrelsen söka visa, huru stor tillväxt kassarörelsen tagit under de senaste åren.

»Enligt kontorets kassaräkning har från och med år 1893 summan af de årliga in- och utbetalningarne varit följande:

år 1893 i rundt tal.....	kr. 144,000,000
» 1894 »	» 175,000,000
» 1895 »	» 211,000,000
» 1896 »	» 246,000,000
» 1897 »	» 320,000,000
» 1898 till och med den 10 december	» 366,000,000

eller närmare kr. 400,000,000 vid årets slut.

»I dessa summor ingår ändock icke vaxlingsrörelsen, som betydligt ökats, särskildt genom de år 1896 här i staden inrättade 2:ne aktiebanker, hvilka för sin rörelse använda riksbankens sedlar och därför dagligen hafva större vaxlingsaffärer med kontoret.

»Enligt uppgift från kassören skall sedelvaxlingen mellan kontoret och samtliga öfriga banker merendels uppgå till 2 å 300,000 kronor dagligen, hvaraf minst 100,000 kronor utgöras af mindre sedlar. Äfven in- och utvaxlingen af silfvermynt är ganska stor.

»I afseende på de särskilda grenar af kontorets verksamhet, hvilkas tillväxt blifvit för kassören mest betungande, får styrelsen lemna följande uppgifter i runda tal.

	År 1893.	År 1898 t. o. m. d. 10 december.
Utfärdade postvexlar	2,434 st.	5,328 st.
Insättningar å folio-räkningar.....	kr. 9,400,000	kr. 56,200,000
Uttag » »	» 10,200,000	» 22,200,000
Utbetalningar för insättning å löpande räkningen med hufvudkontoret	» 8,100,000	» 23,900,000
	» 15,700,000	» 62,800,000

»Ofta ingå i liquiderna flera tusen kronor i mindre sedlar och skiljemynt, exempelvis från statens jernvägar och tullkammaren, hvilka nästan hvarje dag hafva affärer med kontoret. Utbetalningarne för insättning å löpande räkningen med hufvudkontoret utgöras hufvudsakligen af till hufvudkontoret dagligen remitterade enskilda bankers postvexlar, till Köpenhamn och Kristiania remitterade danska och norska sedlar, till hufvudkontoret remitterade förslitna sedlar m. m.

»Inkasseringarne af andra bankers vexlar hafva äfven i betydlig mån ökats.

»Det är därför numera icke möjligt för kontoret att, hvad kassa-expeditionen beträffar, på ett nöjaktigt sätt betjena allmänheten; och kassören, som förutom kontorsskrifvaren, hvilken ständigt biträder honom, äfven får anlita 2:ne e. o. tjenstemän, då deras tid sådant medgifver, samt stundom äfven vaktmästaren, kan under sådana förhållanden icke öfvervaka kassans medel på det sätt, som önskvärdt vore.

»På grund af ofvan anförda skäl tillåter styrelsen sig vördsamt göra hemställan om inrättande af ytterligare en kassörstjänst vid härvarande kontor med samma förmåner som för den nuvarande äro fastställda.»

Denna framställning hafva fullmäktige funnit sig, hufvudsakligen på de skäl afdelningskontoret anført, böra understödja samt dervid framhållit, att visserligen i Skåne snart skall öppnas ett nytt afdelningskontor af riksbanken, nemligen i Kristianstad, men detta kunde, efter hvad förhållandena gifva vid handen, icke i någon afsevärd mån komma att minska rörelsen vid afdelningskontoret i Malmö.

Då härtill kommer att, enligt hvad utskottet inhemtat, en kassörsbefattning på tillfälligt förordnande under den senare tiden uppehållit vid kontoret samt behovet att erhålla den nya tjänsten således synes vara ådagalagdt, föranlåtes utskottet hemställa,

8:o.

att Riksdagen må medgifva att, utöfver nu befintliga två tjänstebefattningar i andra graden vid *afdelningskontoret i Malmö*, må inrättas ytterligare en sådan befattning i nämndagrad, så att vid kontoret må kunna anställas två kassörer.

Vidare hafva, beträffande aflöningsstaten, fullmäktige gjort följande förslag:

»Vid behandlingen förra året af frågan om de verkställande styrelseledamöternas ställning blef uppmärksamheten fäst på den icke obetydliga skilnaden i aflöning för dem, som äro riksbankens tjänstemän, och dem, som ej innehafva tjänstebefattning inom riksbanken. För de förra utgår aflöningen med 5,000 kronor i allt, med rätt till två ålderstillägg, medan de senare endast åtnjuta 2,400 kronor utöfver det vanliga styrelsearfvodet 1,200 kronor. Med den omfattning, rörelsen nu eger vid de särskilda kontoren, äfven de mindre af dem, och med tagen hänsyn till en verkställande direktörs ansvarsfulla befattning synes det ej billigt, att den nuvarande stora skilnaden i aflöning mellan de olika kategorierna bibehålles, utan torde rättelse häri böra ske ju förr dess hellre. Det torde

derför med fullt skäl kunna ifrågasättas, att aflöningen för de verkställande styrelseledamöter, som ej innehafva ordinarie tjänst i riksbanken, för närvarande endast två, sättes till lika högt belopp, som för de tjänstemän, hvilka förordnas att utöfva befattning, som verkställande styrelseledamöter, dock utan rätt till ålderstillägg. Det särskilda arfvodet skall i sådant fall blifva 3,800 kronor i stället för 2,400 och få fullmäktige, äfven med afseende på möjligheten att kunna, när så befinnes lämpligt, erhålla kompetenta verkställande styrelseledamöter jemväl utom kretsen af riksbankens tjänstemän, hemställa att,

beträffande de mindre i grupper fördelade kontoren, bestämelsen i aflöningsstaten:

'samt derförutom den ledamot, som handhafver den dagliga förvaltningen kr. 2,400'
må ändras till:

'samt derförutom den verkställande styrelseledamoten kr. 3,800'»

Mot denna framställning har utskottet icke haft någon erinran utan finner densamma vara synnerligen lämplig samt hemställer alltså,

9:o.

att Riksdagen ville medgifva, att i aflöningsstaterna för de i grupper indelade riksbankskontoren i orterna må göras sådan ändring, att det för verkställande styrelseledamot, som ej är tjänsteman i riksbanken, nu bestämda *särskilda* arfvodet af 2,400 kronor må ökas till 3,800 kronor eller med 1,400 kronor.

Tillämpnings-
stadgarne
till
aflönings-
staten.

Slutligen hafva fullmäktige, vidkommande *punkten 5:o* i tillämpningsstadgarne till aflöningsstaten för riksbankens kontor fäst uppmärksamheten derå, att, sedan staten af 1897 års riksdag reglerats så, att lägsta lönen, ombudsmannens oberäknad, för tjänsteman vid afdelningskontor utgör 1,200 kronor samt med afseende härå i § 68 i bankoreglementet det belopp, som vid de i grupper indelade afdelningskontoren finge användas till bestridande af tjänstgöring under tjänstemans sjukdom, bestämts till 1,200 kronor, en liknande ändring borde redan vid sistlidet års Riksdag hafva skett i ofvan nämnda punkt i tillämpningsstadgarne rörande tjänstgöring under semester, men behöfligheten häraf hade då kommit att förbises.

Stadgandets nuvarande lydelse är följande:

5:o För bestridande af tjänstgöringen under semester ega fullmäktige samt styrelserna för afdelningskontoren att anvisa till extra ordinarie tjänstemän arfvoden beräknade vid hufvudkontoret och afdelningskontoren i Göteborg och Malmö till belopp, motsvarande den vid vederbörande kontor för första tjänstegraden bestämda lägsta lön, vid afdelningskontoret i Visby efter åttahundra kronor för år samt vid hvarje af de öfriga afdelningskontoren efter niohundra kronor för år, hvarjemte till vikarie för kassör eller tjänsteman, som innehar särskildt arfvode, må utbetalas mot vederbörandes missräkningspenningar eller arfvode svarande belopp för tiden i fråga, allt likväl inom de i aflöningsstaten för ändamålet anslagna medel.

I enlighet med fullmäktiges i ärendet gjorda framställning får utskottet hemställa,

10:o.

att Riksdagen ville besluta att *punkten 5:o* i tillämpningsstadgarne till aflöningsstaten vid riksbankens kontor skall erhålla följande ändrade lydelse:

5:o. För bestridande af tjänstgöringen under semester ega fullmäktige samt styrelserna för afdelningskontoren att anvisa till extra ordinarie tjänstemän arfvoden, beräknade vid hufvudkontoret och afdelningskontoren i Göteborg och Malmö till belopp, motsvarande den vid vederbörande kontor för första tjänstegraden bestämda lägsta lön *samt vid hvarje af de öfriga afdelningskontoren efter tolfhundra kronor för år räknadt*, hvarjemte till vikarie för kassör eller tjänsteman, som innehar särskildt arfvode, må utbetalas mot vederbörandes missräkningspenningar eller arfvode svarande belopp för tiden i fråga, allt likväl inom de i aflöningsstaten för ändamålet anslagna medel.

Stockholm den 28 april 1899.

På bankoutskottets vägnar:

F. A. BOSTRÖM.

Herrar grefve *Hamilton* och *Henricson* hafva begärt få antecknadt, att de icke deltagit i den slutliga behandlingen af de i detta memorial omförmälda ärenden.
